

Piersici cu aripi

Katia Nanu

Editura
Ion Creangă

<http://cartilecopilarieiimele.wordpress.com>

Piersici cu aripi

de Katia Nanu

UR
DE CREAȚIA
BUCUREȘTI
1987

Piersici cu aripi

de Katia Nanu

Pe un câmp de piersici
Unul pe lângă altul
Unul cu aripi înălțate
Căci el nu se lasă să-l
Să-l vede o inimă înfrântă
Iar în lume
Nu în poți să-l vezi
De prea multă vreme
Pe Alba-Că-Zăpada
Așa gârâie în buclărie
Aerul lui o punge de hirtie
Iar piersicii, înțeleși
Sunt în cerule de apă
Tutaj a fost bine
Pînă au scos o vînturare
Din gaură de la rîm
Aurea era spin : Crîmă
Fetidă, deasă, Crîmă
Aurea și toate por-ecile
Și dinde la grădina!

EDITURA
ION CREANGĂ,
BUCUREȘTI,
1987

Copertă și ilustrații :
KLARA TAMAS BLAIER

CASA CU POVEȘTI

La noi în casă
Pe unde privești
Cresc numai povești.
De după ușă se ivește
Întotdeauna o poveste,
Pînă și în pat
Două povești au intrat,
Una este cu Roșu împărat,
Cealaltă cu un om bogat.
Stă cîte o zîină în fiecare odaie,
Iar în baie
Nu te poți spăla pe dinți
De prea mulți prinți.
Pe Albă-Ca-Zăpada
Am găsit-o în bucătărie,
Ascunsă într-o pungă de hîrtie ;
Iar piticii, toți șapte,
Stau în ceștile de lapte.
Totul a fost bine
Pînă am scos o vrăjitoare
Din geantă de la mine...
Atunci am spus : Crăiță
Fetiță, fetiță, Crăiță,
Adună-ți toate poveștile
Și du-le la grădiniță !

MĂRTURISIRE

Priviți-mă !
Sînt abia un copil
Dar o dată în an,
În miezul lunii lui april,
Pot deschide
Poarta dintre primăvară și vară,
Lăsînd toate florile să apară.
Printre picuri de ploaie
Și printre lalele
Pot face să se strecoare
Toate visele mele,
Cu cireșe agățate-n urechi
Și rafale de grauri perechi.
Cînd zîmbesc,
Trezesc
Rîuri de soare,
Și chiar dacă vă pare de mirare
Această întîmplare,
Vă mărturisesc
Că fac toate acestea
Pentru că mă străduiesc,
Să cresc !

PIERSICI CU ARIPI

Jos,
Rostogolite-n iarbă
Piersicile-și rîd în barbă :
— Puful nostru o să cadă,
Și-o să lase-n urma lui
Aripi aurii de fluturi
Să zburăm așa
Haiii...hui !
Ce parfum...
Și ce culoare...
Vom purta din floare-n floare !
Iar apoi,
De dimineață,
Învelite-n puf de ceață,
Sus,
La boltă vom sui,
Ca din cer mereu să cadă
Piersici sute,
Aurii,
Din a soarelui livadă.

GRĂDINA CU ÎNTREBĂRI

De ce zboară rîndunica ?
De ce e motan pisica ?
Luna de unde răsare ?
Cum de e un singur soare ?

Unde pleacă avionul ?
De ce e buton butonul ?
Cine plouă și de ce ?
Noaptea, ziua, unde e ?

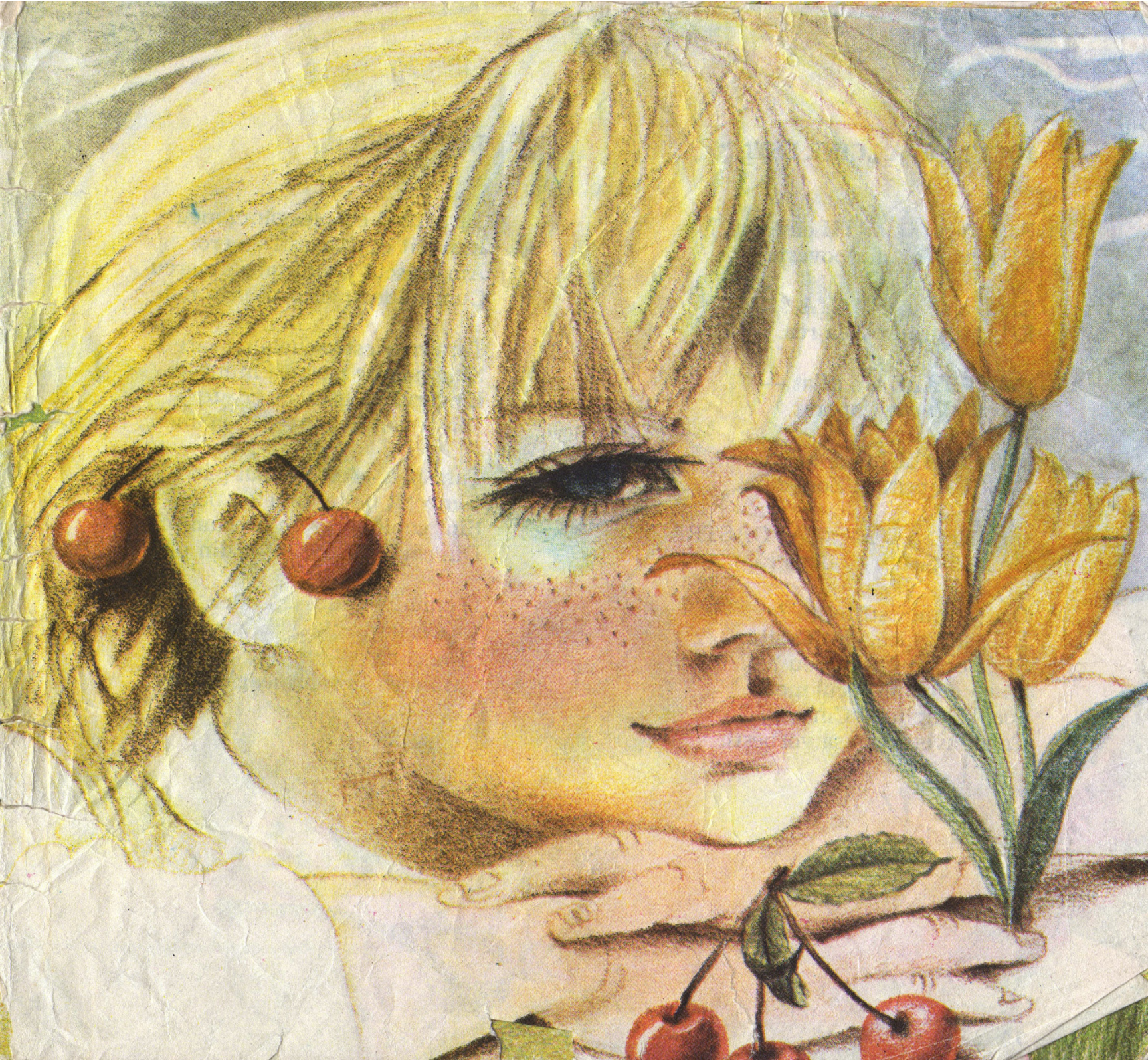
De ce-s mică și nu mare ?
De ce mîale nu e tare ?
Apa de ce este udă ?
Ce înseamnă să fii rudă ?

În grădina cu-ntrebări
Nu te poți urca pe scări,
Să găsești răspunsuri coapte
Pîrguite peste noapte.

Chiar de crești ca în povești
Și cuvinte-n pomi găsești,
Cum răspunzi la o-ntrebare,
Alta imediat apare.

CÎNTECUL VERII

Vara-i „tîrgul cu bujori“
Parfumați, cu ochii moi,
Piața blîndelor culori
Travestite-n haine noi.
Hai la tîrg, hai la verdeață,
Prinde puf de păpădie,
Soarele o rază agață-n
Fusta verii aurie !
Adunați culori din soare
Luați lumină și senin —
Mușetel, bujor, crăiță,
Trandafir, garoafă, crin !
Hai la tîrg, hai la verdeață
Hai la „tîrgul cu bujori !“
Vara, toți copiii-nvață
Rapsodia... de culori.

JOCUL DE-A „CINE EȘTI ?“

Poți să-mi spui, **TU** cine ești ?
EU sînt Zîna din povești.

Cine, cine ești **MATA** ?
EU sînt vrăjitoarea rea.

De **MATALE** am aflat —
Că ești Verde împărat

DUMNEALUI cine o fi ?
DÎNSU-i prințul Zori-de-zi.

Cine sînteți **DUMNEAVOASTRĂ** ?
Crocodilul Burtă-albastră.

Dar tu cine ești fetiță ?
Eu... sînt mică, sînt Crăiță.
Și de ce întrebî mereu ?
Să vă chem în jocul meu ;
Jocul simplu — Cine ești ?
Ca să-nveți cum să vorbești.

ȚARA MEA

Țara toată este leagănul meu
Împletit din povești cu eroi
Am crescut ascultîndu-i mereu
Cum clădeau viitorul prin noi.

Țara mea este schela pe care
Zi și noapte părinții muncesc,
E ogorul cu grîul ce crește
Din trecut în prezent românesc.

Țara mea este cîntecul păcii
Limpezit peste lume de noi,
Sînt copiii ce cresc precum pîinea
Din căldură, pămînt și din ploi.

O cunosc, o iubesc, e aici
Cuibărită în sufletul meu,
Și-o să crească o dată cu mine,
Țara mea sînt din leagăn și eu.

POEZIE DE SEARĂ

Poezia pentru seară
Vine dintre ploi, de-afară !
Urcă-n pat și se răsfată,
Pînă fata o învață,
Stă pe pernă lîngă ea
S-o repete dacă vrea.

Nani pui cu gene dese,
Somnul vine, somnul țese
Vise bune, puf de stele
Aripi moi de rîndunele.
Dormi adînc, nu-ți fie frică
De-ntuneric, fată mică !
Dormi cu mama puîșor
Somn ușor, ușor, ușor...

CIUPERCI CU GENE

După ploaie,
Prin poiene,
Stau ciuperci
Clipind din gene.
Pălării,
Peste cîmpii
Și umbrele,
Prin vîlcele,
Cresc
Din picurii de ploaie,
Colorate
Și vioaie,
Duducute,
Înăltuțe,
Moși cu cizme
Și bărbuțe,
Sau zgîmboi
Cu păr vîlvoi,
Și băieți,
Bureții creți,
Și amare
Domnișoare.
Și... clipesc
Ghiduș
Din gene,
Cînd se joacă
Prin poiene.

CĂPȘUNE CU FRIȘCA

Capul și-l ițesc din iarbă
Moși bătrâni
Cu foc în barbă.
Stau ascunși printre urzici,
Moși pitici,
Zemoși și dulci.
De-i culegi
Le pare bine,
Rîd din straturi
Către tine.
Nu-i încape-ntregul coș
Moșii-moși
Cu barba roș !
Numai moșul moșilor
(Împăratul dumnealor)
Mai oftează :
Moș Căpșune,
Toate-s dulci
Și toate-s bune,
Numai că la vîrsta mea
Barbă albă eu aș vrea !
Deci propun ca tot ce mișcă
În castronul cu căpșune
Să se-acopere cu frișcă !

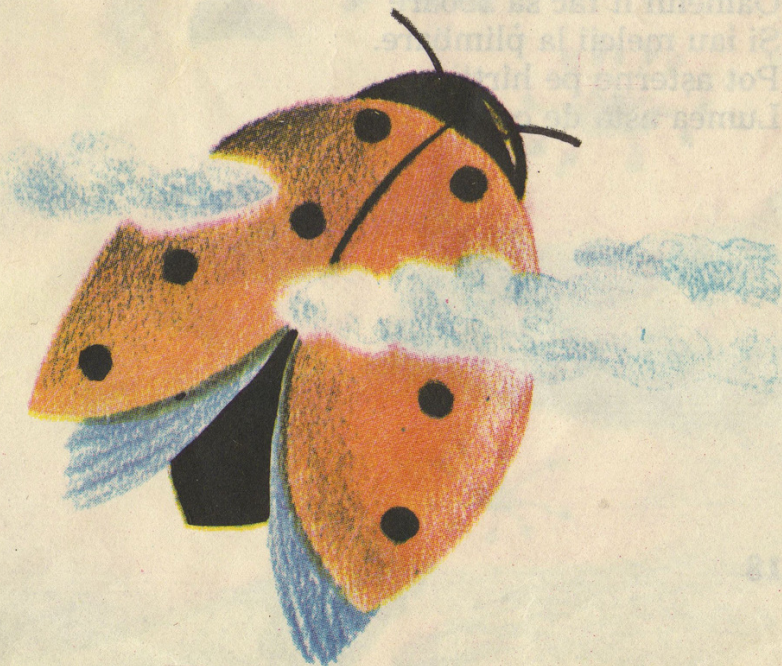

MOȘ GERILĂ ÎN BALON

Moșu-i moș
Cu nasul roș ;
Poartă barbă și tichie,
Și nu-mi spuneți astăzi mie
Că el intră pe sub ușă,
Sau încalecă fereastra
Și apare pe balcon.
Moș Gerilă, în balon,
Vine către noi în iarnă
Să ne vadă brazii verzi,
Să atîrne jucării
Și să bucure copii.
Moșul-moș
Cu nasul roș
Din balon aruncă scara
Și coboară-n prag de seară
Jucării pentru copii.

GĂRGĂRIȚA

Ce e oare, ce e oare,
O căpșună zburătoare ?
Sau ciupercă aruncată
Drum de soare să străbată ?
Jumătate de cireașă
Pistruiată cu piper,
Perlă cu bujori, sfioasă,
Catifea zburînd spre cer ?
Gărgărița, punct de foc,
Trece podul palmei mele,
Și mă-nvață să mă joc,
Ducînd pe aripi mărgele.
Riță, riță, gărgăriță,
Jucărie de fetiță,
În ce parte vei zbura
Acolo e casa ta ?

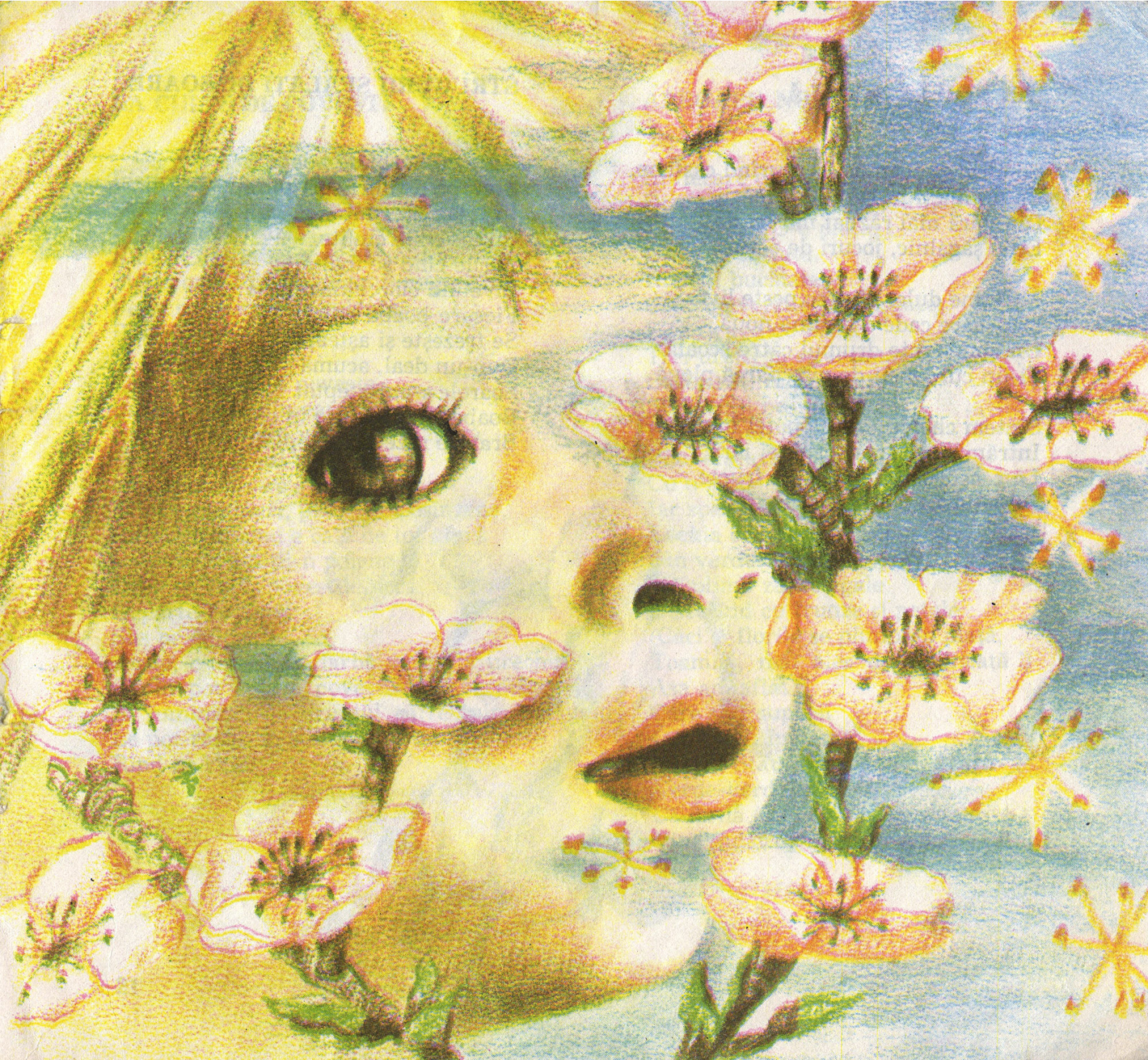

JOC PE-O FOAIE DE HÎRTIE

Cu hîrtie și culoare
Sînt o mică vrăjitoare.
Iau creionul, desenez,
Tot ce văd, tot ce visez.
Voi așterne peste tot
Cer cu soare, nori de-un cot,
Și de țîn neapărat
Curcubeul colorat
Zăvorît poate să fie
Într-un colț de colivie.
Dacă sînt mai supărată
Soarele l-ascund în ladă,
Stelele le pun în cui
Și pisica sub pervaz.
Iar de am și un necaz
Florile le urc pe casă,
Iarba o sădesc sub masă,
Oamenii îi fac să zboare
Și iau melcii la plimbare.
Pot așterne pe hîrtii
Lumea asta de copii.

DANSUL FLORILOR DE MĂR

Primăvara-și pune-n păr
Stele albe — flori de măr.
Pe-o aripă de hulub
Florile în vînt adie,
Puful alb de păpădie
Urcă-n valuri către soare,
Din grădini un fluier vesel
Înflorește și apare
Cu un murmur parfumat...
Și-au dansat, dansat, dansat
Flori de măr și păpădii,
Pînă cînd
Niște copii
Au văzut cu ochii lor,
Sub al florilor covor,
Cum prințesa primăvară
Face merele s-apară.

DIN NOU LA ȘCOALĂ

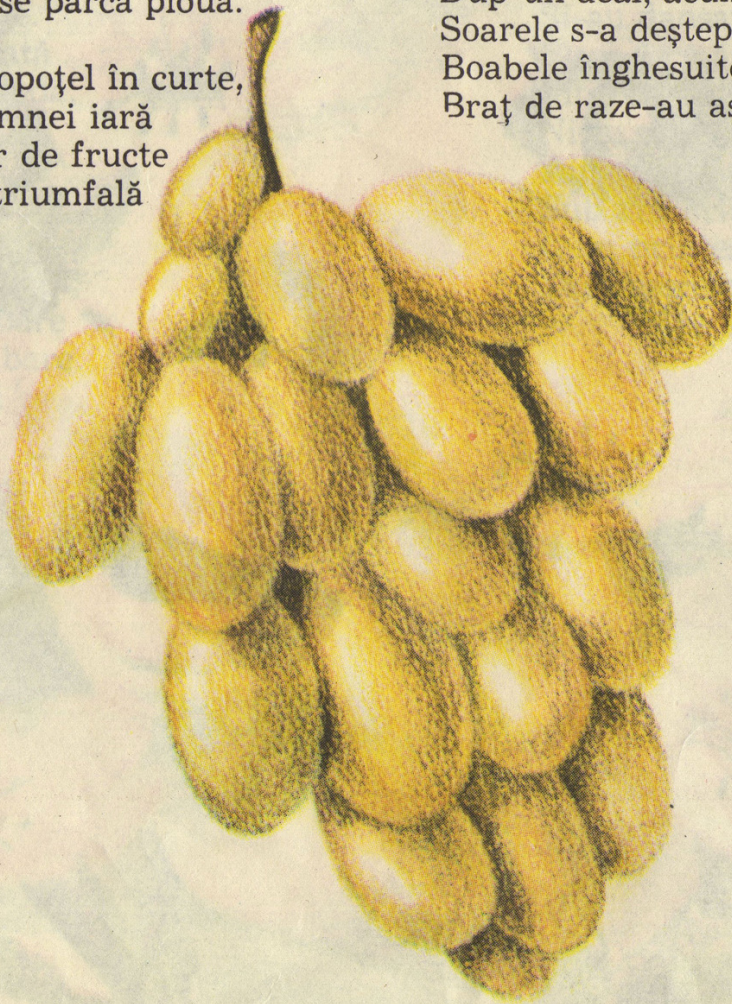
Se-aleargă toamna, scuturînd castane,
Cu dimineți în haine brumării
Din vară mai răzbat mirări de fluturi,
Ecou șagalnic, jocuri de copii.

Miresme dulci plutesc peste livezi,
Din soare cade o lumină nouă,
Un cîntec este drumul către școală
Și-un curcubeu de vise parcă plouă.

Sîntem chemați de clopoțel în curte,
Intrăm pe poarta toamnei iară
La ceasul împlinirilor de fructe
Ne-adună nota zece triumfală

STRUGURII SPĂLAȚI DE SOARE

Viile cu bărbi de boabe
Stau pe dealuri sprijinite
În toiag precum moșnegii,
Cu urechile ciulite.
Zorile cînd se înalță
Învelind ciorchini-n rouă
Fiecare boabă nouă
Se trezește și așteaptă :
Dup-un deal, acumă vine !
Soarele s-a deșteptat !...
Boabele înghesuite în ciorchine
Braț de raze-au așteptat.

LA CULES DE POVEȘTI

Înspre vară,
Orice copil poate să sară
Peste un pîrleaz...
Ridicat de-un morcov și un praz.
Și-și poate plimba degetul mare
Peste roșia roșie la culoare,
Peste verdea ierbii
Și peste
Ce-i adevărat în poveste.
Poveștile vin din vară,
(știți doar că din iarbă pot s-apară
zîne, pitici și cai năzdrăvani
care zboară spre soare,
ba chiar balauri, prinți și Cosînzene,
care atunci cînd e cald de tot afară
se-adună cu toții-n poiene.)
Deci, în vară, poveștile urcă
Departe de lume
Sus pe culme.
Acolo, c-un fir de iarbă verde la ureche
Copiii pot culege povești fără pereche.
Și luminîndu-le drumul către inimă și gînd
Le pot rostui în suflet
Rînd pe rînd.

APROAPE NOIEMBRIE

În fiecare dimineață,
Drumul meu către grădiniță,
Umblă printr-o piață,
Unde se răsfață,
Ridichi bucălate,
Cepe cu verzi cozi pe spate,
Fire firave de mărar,
Trei urzici în strai amar,
Castraveți înlăcrimați
Și cartofii bosumflați.
Leușteanul, frunză-naltă,
Conversează elegant
Cu o lobodă roșcată,
Iar spanacul își răsfață
Rochia creață de verdeață.
Din verde-n verde
Mă plimb zilnic agale
Discutînd cu frunze și petale
(Căci și florile se plimbă-n piață,
Toamna, mai ales de-dimineață !)
Așa am aflat
Care sînt supușii
Lui Verde împărat,
Iată-i ! Stau grămadă pe tarabă
Verde-verde dînd de veste,
Că iarna (nu cea din poveste)
Vine' ndat cu mare grabă.

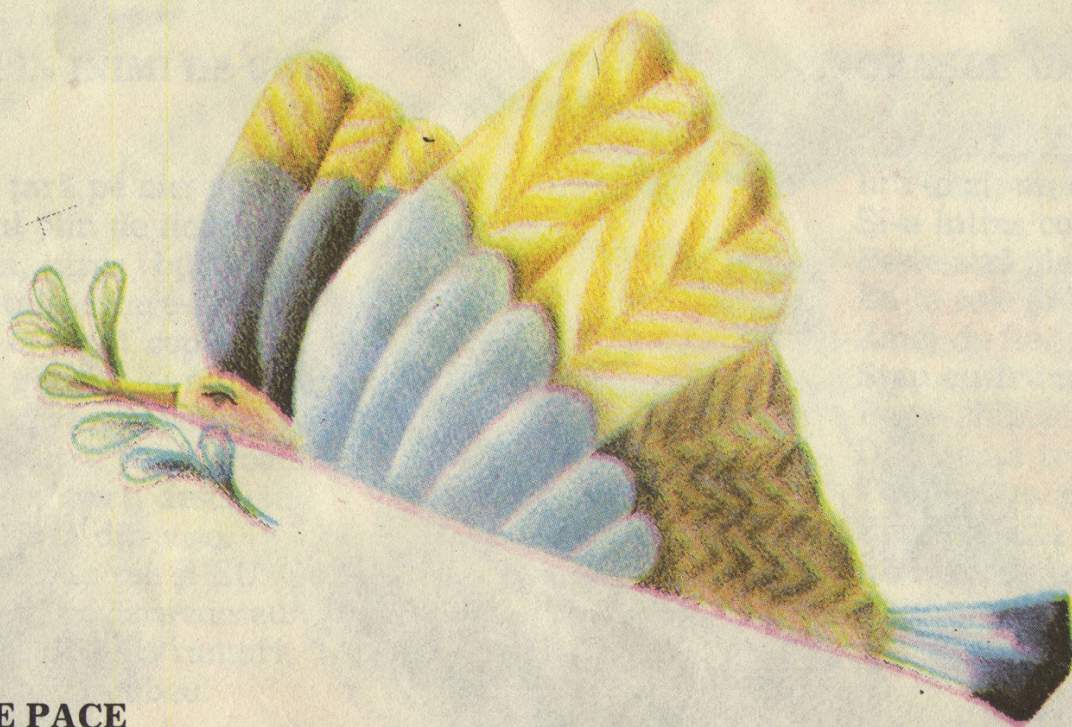
ȚARA ÎN INIMI DE COPIL

Totu-i țară pe aici :
Somnul plin de licurici,
Floarea, zarea, bucuria,
Zîmbetul pe care-l poartă
Strîns la piept copilăria.
Țara-i glastră cu mușcate,
Vîntul care-n geamuri bate,
Pasul nostru către școală,
Casele cu porți deschise
Și castelele din vise.
Țara sînt un pic și EU,
Gîndul meu care mereu
Duce păsările-n ramuri,
Ploile în curcubeu.

ORAȘUL MEU

Într-o zi, un curcubeu,
Și-a întins coada de păun
Peste străzile pe care,
Eu le trec și le adun.
Zmei de fier și de beton
Stau cu fruntea spre înalt
Peste chipurile aspre
Dimineața trece-n salt.
Totu-i ritm și înălțime,
Zîmbet ca în prag de zbor,
Simt orașul cum vîslește
Ca din aripi un cocor.

DOR DE PACE

Zbor deplin
Este inima noastră,
Așezată în fiecare seară
La această fereastră.
Privim și noi pământul
Navigînd prin univers,
Fluturînd cireșii-n floare,
Fiecare armă e o rană,
Care pînă în adînc ne doare.
Noi vrem pacea să rodească-n lume
Și primăvara să lege țările
Cu ghirlande înflorite de zambile ;
Privim pe înserat planeta caldă
Care șoptește tainic —
„E dor de pace-n lume, dormi, copile !“

BALCONUL CU RAMURI

Sînt aproape sigură
Că noi, copiii,
Am fost odată păsări călătore !
Cînd și cînd, ușoare,
Mîinile noastre se înalță a zbor,
Iar uneori ne este dor
De curcubeu, de lună și de soare.
De aceea,
Fiecare dintre noi are
Un balcon cu ramuri
De pe care învață să zboare
Printre păsări și flamuri.

POVEȘTILE STĂPÎNE PESTE SAT CRAVATA ROȘIE CU TRICOLOR

Pocale străvechi,
Pline ochi cu povești,
Satele noastre sînt numai ferești,
Deschise în fiecare clipă
Cînd zîne, pitici, feți frumoși și copii
Stau împreună pe-a serii aripă.
Mușcatele ies din ferestrele roșii
Cînd trec Cosînzenele, iezii sau cocoșii,
Iar pe înserat,
Lîngă sat,
Din codrul înalt
Cît un stat de bărbat,
Ies căprioarele și cerbii
Să asculte cu noi
Zgomotul ierbii.
Și-n noaptea cea dulce,
Cu gust de aluat,
Poveștile-s toate stăpîne pe sat.

Tot alergînd de la munte la mare
M-am gîndit la cravatele viitoare,
Ale mele,
Ale tale,
Ale noastre,
Roșii,
Cu tricolorul îmbujorat lîngă priviri albastre.
Gîndul acesta
Mi-a șoptit că vine o clipă,
Cînd fluturînd a visului aripă,
Vom primi fiecare,
Cravata roșie cu tricolor,
Treaptă a copilăriei către zbor.

Prin poala țării se alintă
 Cel mai semeț dintre copii,
 Un fluviu neștiindu-și anii,
 Un cuib de pești cu jucării.
 Când soarele se scaldă-n zori
 E plin de forme și culori.
 Aruncă-n noi cu pescăruși
 Și ne îmbie cu vapoare,
 Îmbracă peștii jucăuși
 În strai de stropi, sclipind la soare.
 Când ne jucăm de-a Dunărea
 Ne trecem palma-n valuri peste ea
 Și-i netezim cu voioșie
 Fruntea de ape străvezie.
 În Deltă ca-ntr-un balansoar ușor
 Ne legănăm cu nuferi și egrete,
 Privim crescînd moderne siluete
 La braț cu Dunărea copiilor.

Un joc cu munți-am inventat,
 O geografie a dragostei de țară,
 Cu dor pe-un cal înaripat
 Zburînd peste o vatră milenară.
 De sus pămîntul țării-i o poveste
 În strai de aur înnoit mereu,
 Carpații au cununi de vînt pe creste,
 Cîmpia e scăldată-n curcubeu.
 Orașele sînt argintii, semețe,
 Făcute din sclipiri de rouă,
 Din piscuri urcă vise îndrăznețe
 Și peste sate cu arome plouă.
 Urcăm mereu mai sus. Și flori de colț
 Ne strigă din înalt ca dintr-o școală,
 Sîntem o cavalcadă triumfală,
 Un sat în zbor cu ciocîrlil la porți.
 Un joc cu munți am inventat,
 O geografie-a dragostei de țară,
 Cu dorul pe un cal înaripat
 Zburînd peste o vatră milenară.

POVESTE DESPRE VIITOR

Carpații erau odată
Doar munți cu fruntea-ncununată
De brazi semeți
Și vulturi îndrăzneți.
Pînă cînd,
La rădăcina lor,
S-au așezat
Trupurile strămoșilor.
Fiecare bărbat
Care a luptat
Pentru o fărîmă de țară,
A făcut să apară
Încă un pisc,
Încă o colină ;
Anii care or să vină
Vor înălța munții noștri
Pînă dincolo de nori
Și mai departe...
Carpații
Se vor ridica cutezători.
Căci la poalele lor
Un popor
Crește cei mai frumoși copii,
Deschide brațe aurii,
Roșii sau albastre ca o mare
Purtătorilor cravatei roșii
Cu tricolorul visurilor viitoare.

PORTILE ALBASTRE

Demult,
Pe cînd abia răsăreau poveștile noastre,
Ardealul
Era o cetate cu porțile albastre.
Se spune că înăuntru
Soarele mîndru
Și sora lui luna
Coborau uneori să le pună cununa
Copiilor care știau pe dinafară
Istoria vitejilor de odinioară.
Tot acolo,
Erau voievozi cu frunțile înalte,
Care înscriau slove de aur pe o carte.
Iar în mijlocul cetății
O fîntînă
Oglindea feți frumoși cu domnițele de mîna.
Un cerb cu nestemate le era călăuza
Spre ceasul soarelui din Sarmisegetuza.
Toate pădurile cîntau din caval,
Izvoarele purtau din val în val
Vestea unor lupte
Din care,
Cetatea albastră și senină
Ieșea biruitoare la lumină.
Din vremi de mult apuse, de departe,
Cetatea vine astăzi,
Cu porțile albastre,
Deschise spre citire, ca o carte.

SĂMÎNȚA BUCURIEI

Călătorim pe harta țării,
Ce aventură de rod și lumină !
Cu ochii minții larg deschiși
Privim patria — o dimineață senină.

În Alba Iulia ne înconjoară
Parfumul cald al dragostei de țară,
La Tîrgu Jiu o masă a tăcerii
Vorbește cu glasul primăverii,
În Deltă nuferii sînt albi, strălucitori,
Ca visele copiilor în zori.

Dinspre Galați pornesc spre viitor
Oțel și nave — un nesecat izvor.
Cînd treci cu ochii peste București
Basmă cu uriași parcă privești.
În țara asta, unde frunzele doinesc
Pînă și munții Oameni se numesc.

Călătorind pe harta țării,
Sădind sămînța bucuriei
Punem pecete de lumină și vis
Pe actul solemn al copilăriei.

CĂLUȘARII

Pe ramuri de copaci încălecînd,
Cu păsări și cu flori la pălărie
Zoresc spre noi din brazde de cîmpie
Bărbații Oltului dansînd.
Le cîntă ochii, flăcări călătore,
Scot ghiociei din cingători de nea,
Prin vară trec cu glas de turturea
Și plimbă clopoțelii la picioare.
Ei sînt ca vîntul ce nu ostenește
Pe malul mării grîului curat,
Sînt piatra care-n țărână a aflat
Cum se cuvîntă dansul, oltenește.

BĂRĂGANUL

Cît cuprinzi cu ochi albaștri,
Cît auzi printre cireșe
Care stau mirate foarte
La urechile cumiști,
Peste tot
Se-ntind fierbinți,
Spice pline de mirosul
Pîinii scoase din cuptor.
E-o cîmpie ca un zbor,
Unduind dintre pămînturi,
Aurie și senină ;
Bați cu gîndul
Și cu pasul
Brazdele mustind de soare
Și te-oprești
În locu-n care
Macul străjuiește mîndru
Holda care va să vină.
BĂRĂGANUL,
Țara pîinii
Și-a împlinirii din lumină.

Oamenii scăldați în spice
Par din piatră, aurii,
Cînd adună în hambare
Pîinea pentru voi, copii.

BUNĂ DIMINEAȚA

Bună dimineța, lumină !
Un bob de rouă,
Un trandafir,
O panseluță
Și-o gherghină,
Stau mărturie că te-am salutat.
Bineînțeleș că m-am sculat!
Din pat
Am sărit imediat
Cu gîndul pe... fereastră
Și-am înconjurat de trei ori pămîntul.
M-am întîlnit cu soarele,
Cu cerul albastru,
Cu un nor rătăcit
Și cu vîntul.
Tuturor le-am spus :
Bună dimineța, bună dimineța !
Vă rog să poftiți cu mine la școală,
Astăzi mi se pregătește o zi minunată,
Vreau să vă am pe toți alături,
Oglindiți pe pieptul meu, lîngă cravată.

POVEȘTILE DIN BRAZI

Este o poveste și în brazi
Ca de altfel, în orice copac verde.
Numai că pe zăpadă, povestea aceasta,
Gustul de mugur proaspăt nu și-l pierde.
Odată, demult,
Pe vremea cămășilor cusute cu alesături și cu maci
Haiducii erau frați cu acești copaci,
Așterneau pentru păsări ramurile,
Puneau la cai din fir de vînt hamurile,
Cînd zburau către cîmpie
Pe-armăsari înaripați
Codrul murmură spre vale :
Heiii !
Haiducii cei bărbați !
Haiducii frați cu păsări cîntătoare
Gonesc prin ani cu flori la cingătoare,
Înving tot ce e rău și-n urma lor
E dragostea de oameni ca un zbor !
Adie codru-n urma lor și azi
Cînd stai s-ascuți poveștile din brazi.

PENTRU TOȚI PĂRINȚII PĂMÎNTULUI

Părinți

Învățați să descifrați copilăria !
Dați telefoane vîrstei minunate,
Cînd totul e permis, totul se poate.

La telefon vorbiți cu dimineața
Și cereți un interior ciudat —
COPILĂRIA !
Încă n-ați aflat
Ce convorbiri interesante puteți
S-aveți
Cu pomii ce nu sînt decît puieți ?
Vorbiți vă rog
Cu drumul care nu-i
Decît potecă-ntinsă spre șosea.
Vorbiți ACUM
Și poate veți afla
Cum cade roua îndoind petale,
Cum calcă pași-n primele sandale,
Cît e de greu să-nveți litera „A“.
Sînt zorile la telefon,
COPILĂRIA !
Vorbiți, vorbiți, vorbiți,
Și nu uitați
Că nu vă nașteți mame și nici tați.
Dați și copilăriei azi cuvîntul,
Părinți de pe întreg pămîntul.

CUPRINS

Casa cu povești	5	La cules de povești	21
Mărturisire	7	Aproape noiembrie	21
Piersici cu aripi	7	Țara în inimi de copil	22
Grădina cu întrebări	8	Orașul meu	22
Cîntecul verii	8	Dor de pace	24
Jocul de-a „Cine ești“ ?	10	Balconul cu ramuri	24
Țara mea	10	Poveștile stăpîne peste sat	25
Nedumerire	11	Cravata roșie cu tricolor	25
Istoria jucăriilor	12	Dunărea copiilor	26
Ursulețul Anda Panda	12	O geografie a dragostei de țară	27
Poezie de seară	14	Poveste despre viitor	28
Ciuperci cu gene	14	Porțile albastre	28
Căpșune cu frișcă	16	Sămînța bucuriei	29
Moș Gerilă în balon	17	Călușarii	29
Gărgărița	17	Bărăganul	31
Joc pe-o foaie de hîrtie	18	Bună dimineața	31
Dansul florilor de măr	18	Poveștile din brazi	32
Din nou la școală	20	Pentru toți părinții pămîntului	33
Strugurii spălați de soare	20		

Casa cu povești	3
Mărturisire	7
Essențel în artă	7
Grădina cu întrebări	8
Întreținut verii	8
Locul de-a „Cine este?”	10
Tare mea	10
Nedumerire	11
Istoria jucăriilor	12
Urăscutul Anda Panda	12
Poezie de seară	14
Clupele cu gine	14
Căpșune cu fructe	16
Moș Găria în balon	17
Găria	17
La culcuș de povești	3
Aprorape noaptea	7
Tare în inima de copil	7
Orașul meu	8
Dor de pace	8
Balcanul cu ramuri	10
Poveștile alpiniste	10
Cravata roșie cu tricolor	11
Dumbrava copiii	12
O geografie nedreaptă	12
Povești despre viitor	14
Poziție albastră	14
Șampona bucuriei	16
Calușarii	17
Bășcanul	17

Lector : MARIETA NICOLAU

Tehnoredactor : AURICA IORDACHE

Bun de tipar : 13.XI.1986.

Apărut : 1987. Coli de tipar : 3.

Tiparul executat sub c-da nr. 170
la Intreprinderea Poligrafică Galați
B-dul George Coșbuc nr. 223 A
Republica Socialistă România

Lei 7,50

<http://cartilecopilarieimele.wordpress.com>